

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 143/2014
05.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Биљане Синановић, Бате Цветковића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда, Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Т., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Т., адв. Ж.М.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К бр. 10/13 од 03.06.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3771/13 од 28.10.2013. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП-а, дана 05.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Т., адвоката Ж.М.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К бр. 10/13 од 03.06.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3771/13 од 28.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К бр. 10/13 од 03.06.2013. године окривљени Б.Т. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, те му је на основу одредбе члана 297. став 5. и члана 86. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од једне године, с`тим што се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и судског паушала све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења док је оштећени ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3771/13 од 28.10.2013. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Крушевцу и преиначена само у делу одлуке о казни пресуда Вишег суда у Крушевцу К бр. 10/13 од 03.06.2013. године тако што је окривљени Б.Т. за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у

трајању од две године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Б.Т., адв. Ж.М.М., због повреде закона на штету окривљеног из члана 485. став 4. у вези члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП-а и повреде из члана 485. став 4. у вези члана 439. став 1. тачке 1. и 2. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи нижестепене пресуде тако што ће окривљеног применом члана 423. тачка 1. ЗКП-а ослободити од оптужбе или пак да преиначи побијане пресуде и окривљеног огласи кривим по блажем кривичном закону уз изрицање блаже кривичне санкције или пак да обе нижестепене пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Такође предлаже да се окривљеном применом одредбе члана 488. став 3. ЗКП-а одложи извршење казне на коју је осуђен а коју до сада није започео да издржава.

Захтев за заштиту законитости је у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном потупку достављен јавном тужиоцу, након чега је Врховни касациони суд одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Т. се наводи повреда закона и истиче да је побијаним правноснажним пресудама прекорачена оптужба на штету окривљеног и на тај начин учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП-а.

Ову повреду бранилац окривљеног налази у томе што, по наводима захтева - из образложења првостепене пресуде произилази да је окривљени оглашен кривим због непрописне возње - неприлагођене домашају средњих светала при мимоилажењу са возилом из супротног смера, а да овај пропуст оптужницом није ни стављен на терет окривљеном. Осим ове повреде, по ставу браниоца, из чињенице да је окривљени оглашен кривим за „нешто за шта није оптужен“ произилази и повреда кривичног закона наведена у одредби члана 439. тачка 1. ЗКП, јер кривично дело које је оптужницом окривљеном стављено на терет није кривично дело.

Неосновано се захтевом указује на наведену битну повреду одредаба кривичног поступка и повреду кривичног закона, јер је првостепени суд, оглашавајући окривљеног кривим за кривично дело из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ које му је стављено на терет оптужницом, сачувао идентитет оптужбе у чињеничном и правном смислу. Радње угрожавања саобраћаја које су довеле до наступања последице описане у оптужници, утврђене су од стране првостепеног суда и чине изреку првостепене пресуде. Тиме што је у изреци првостепене пресуде изостављено поступање супротно одредби члана 30. ЗООБСП, учињена је дозвољена корекција у односу на оптужницу и то у корист окривљеног, јер је на тај начин опис кршења прописа ЗООБСП у изреци пресуде, у односу на опис у оптужници, сведен само на оне пропусте које је првостепени

суд несумњиво утврдио, при чему је остала неизмењена радња извршења предметног кривичног дела. С`тога пресудом није прекорачена оптужба, као што се у захтеву неосновано наводи.

Разјашњење чињеничних навода одбране окривљеног у вези са мимоилажењем са возилом из супротног смера, представља део образложења пресуде у коме је суд изнео став и дао разлоге због којих одбрану није прихватио. Сва битна обележја кривичног дела описана у оптужници утврђена су у току кривичног поступка па ни повреда по питању да ли је дело за које се оптужени гони кривично дело - не стоји.

Утврдивши повреде које је оштећена-покојна Ј.А. задобила услед непрописног понашања окривљеног у јавном саобраћају, првостепени суд је утврдио и узрочну везу повреда задобијених услед удара возила окривљеног и њене смрти као последице. У изреци пресуде су прецизно наведене све инкриминисане радње окривљеног као возача, као и узрочно последични низ који је од вожње супротне прописима довео до повређивања и смрти пешака, те је и кривично дело правно квалификовано на једини могући начин који произилази из чињеничног стања - као кривично дело тешко дело против безбедости јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ. На утврђено чињенично стање је, према томе, правилно примењен закон, због чега не стоји ни повреда закона из члана 439. тачка 2. ЗКП на коју се неосновано у захтеву указује.

Налазећи из изнетих разлога, да правноснажним пресудама Вишег суда у Крушевцу К бр. 10/13 од 03.06.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3771/13 од 28.10.2013. године, нису учињене повреде закона, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио неоснованим и на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08) и применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**